

Sygn. akt II AKa 416/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2020 roku

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Małgorzata Janicz

Sędziowie: SA Ewa Jethon

SR (del.) Beata Adamczyk – Łabuda (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Reingruber

przy udziale Prokuratora Andrzeja Michalskiego,

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2020 roku

sprawy P. N. (1), urodzonego (...) w W., syna W. i J. z domu U.,

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie z dnia 17 sierpnia 2018 r, sygn. akt V K 82/17

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uzupełnia podstawę prawną wymiaru orzeczonej kary za czyn zarzucony w punkcie II aktu oskarżenia o art. 14 par. 1 kk;*
- 2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;*
- 3. zasądza od oskarżonego P. N. (1) na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 1900,00 / tysiąc dziewięćset/ złotych oraz obciąża oskarżonego pozostałymi kosztami postępowania odwoławczego.*

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	AKa 416/18
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok z dnia 17 sierpnia 2018 roku Sądu Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie w V Wydziale Karnym sygn. akt V K 82/17

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

x obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

x na korzyść

na niekorzyść

X w całości

w części

#

#

co do kary

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

co do winy

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
X	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

x	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Sąd nie przeprowadzał postępowania dowodowego		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	1) naruszenia art. 5 par. 2 kpk, art. 7 k.p.k. oraz będący ich konsekwencją błąd w ustaleniach faktycznych	# zasadny # częściowo zasadny x niezasadny

<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>w pierwszej kolejności wskazać należy, że cała apelacja, stawiająca zarzuty odnoszące się w istocie do dwóch względnych przesłanek odwoławczych, skupia się i sprowadza się do jednej kwestii – wykazania, że oskarżony nie miał świadomości podejmowanych czynności przestępczych jak wiedzy odnośnie tego, że świadek A. P. (1) zamierzał wrócić do produkcji i dystrybucji narkotyków.</p> <p>Apelacja w zakresie wszystkich zarzutów to polemika z ustaleniami Sądu, oparta na przedstawieniu poglądu skorelowanego z wyjaśnieniami oskarżonego, sprzeczna z zeznaniami świadka A. P. (1),</p> <p>Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił, że oskarżony miał pełną świadomość przestępczości podejmowanych i przypisanych mu wyrokiem czynów;</p> <p>Obrońca nie wykazała, aby ocena dowodów w postaci wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadków: A. P. (1), E. S. (1), T. K., A. S. (1), M. S. (1), oraz M. K., dokonana przez Sąd I instancji była sprzeczna z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, a zatem zarzut obrazy art. 7 k.p.k. nie jest zasadny;</p> <p>Nie można także stwierdzić naruszenia art. 410 k.p.k. Sąd oparł się na całokształcie okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej; wbrew twierdzeniom obrońcy Sąd I instancji nie</p>	

pomiął okoliczności wynikających z wyjaśnień oskarżonego w zakresie jego świadomości co do przekazania numeru telefonu do D. J., który zajmował się handlem kokainą, amfetaminą i marihuaną i przekonująco uzasadnił, dlaczego nie dał wiary tym wyjaśnieniom.

Zarzut obrońcy zmierzający do wykazania dowolnego przyjęcia przez Sąd faktu, jakoby P. N. korzystał z pieniędzy przekazanych przez świadka A. P. jest chybiony, gdyż sam oskarżony przyznał, że świadek A. P. w czasie, gdy on sam był tymczasowo aresztowany przywoził jego konkubinie „dwa albo trzy razy po 300, 400 zł”. Fakt zminimalizowania przez oskarżonego częstotliwości i wysokości przekazywanych kwot stoi jaskrawo w opozycji do zeznań A. P., który był odpowiedzialny za podział zysków i przekazanie ¼ osiągniętych zysków konkubinie oskarżonego. Sam świadek wskazał, że konkubina oskarżonego nie знаła źródła pochodzenia kwot 2-4 tysiące, z części których miała zostać przez nią przekazana na paczki dla P. N..

Sąd pierwszej instancji w sposób zgodny z art. 7 k.p.k. dokonał oceny zamiaru oskarżonego w zakresie obu przypisanych czynów, prezentując z jakich powodów nie można przyjąć, że oskarżony P. N. (1) nie uczestniczył świadomie w zarzucanych czynach; z tak przedstawioną i szeroko uargumentowaną oceną Sądu należy się w pełni zgodzić; materiał dowodowy w powiązaniu z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia dowodzi, że oskarżony w zakresie z I z przypisanych mu aktem oskarżenia czynów miał pełną świadomość podejmowanych działań wspólnie i

w porozumieniu z A. P. (1), G. M., M. S. (2) i E. S. (1).

Podjęte przez niego czynności nie korelują z tym, czego starał się dowieść, że doszło między nim i A. P. (1) tylko do rozmowy i przekazania nr telefonu do osoby, zajmującej się niejako „zawodowo” produkcją i dystrybucją narkotyków.

Sąd wziął pod uwagę zeznania A. P. (1), który konsekwentnie jasno, rzeczowo i logicznie potwierdził, iż miał powołać się na P. N. podczas rozmowy na temat produkcji amfetaminy ze wskazaną przez oskarżonego osobą. Ocena zachowania świadka A. P., potwierdzona pośrednio przez E. S., D. S., T. K., A. G., M. S. i A. S. nie może podważyć prawidłowości ustaleń sądu, w świetle wyżej podanych okoliczności.

Zaufanie, jakie mieli do siebie oskarżony P. N. (1) jak i A. P. (1), potwierdzone zachowaniem obu mężczyzn, którzy na temat produkcji i dystrybucji narkotyków rozmawiali w czasie wspólnego pobytu w areszcie śledczym jedynie podczas spacerów, a nigdy w celi, w której wspólnie przebywali, świadczą o hermetycznym układzie, jaki między nimi istniał i wzmacniają przekaz świadka A. P. o wiedzy P. N. o zamiarze produkcji amfetaminy i jej zbywaniu.

Fakt długotrwałości prowadzonego proceduru w zakresie produkcji przez A. P. amfetaminy nie rzutuje negatywnie na ocenę jego zeznań. Nieudolne są w tym zakresie twierdzenia obrońcy, jakoby doświadczenie A. P. wykluczało udzielenie pomocy w tym zakresie przez P. N. i jakoby ta pomoc była świadkowi zbędna, skoro przeczą temu

fakt zwerbalizowanej prośby tego świadka, kierowanej do oskarżonego o podanie kontaktu z osobą, mającą wiedzę o rynku i popycie na narkotyki.

Zarzut 2.

Nie ma racji obrońca twierdząc, że świadek M. K. na rozprawie odmówiła składania zeznań, skoro jej zeznania zostały odczytane i obrońca nie zgłaszała zastrzeżeń, pytań ani nie wносиła o uzupełniające przesłuchanie jej na rozprawie.

Odnosnie drugiego z przypisanych czynów nie można zgodzić się z argumentacją obrońcy, iż oskarżony nie miał świadomości, iż uczestniczy w oszustwie. |Zachowanie P. N. (1) polegające na wyrwaniu z ręki Z. K. (1) koperty a następnie zdecydowane, szybkie oddalenie się , a następnie ucieczka, odrzucenie na ulicę wyrwanej koperty i telefonu komórkowego w świetle wyjaśnień oskarżonego, że nigdy by nie skrzywdził starszej kobiety jawi się jako naiwne, przygotowane na użytek toczącego się postępowania. Nie sposób uznać za wiarygodne powyższych deklaracji P. N. (1), iż podejrzewał, że „to coś nielegalnego” / k. 554/, że byłby skłonny dopuścić się jedynie przestępstwa paserstwa. Komunikat z jego strony, że popełnienie przestępstwa oszustwa byłoby jego „porażką” jest nielogiczny, nieprawdziwy, służący zminimalizowaniu jego odpowiedzialności karnej. Nadto okoliczności poprzedzające odebranie koperty od Z. K. (1), kontakt z nieustaloną osobą, która miała zaproponować zarobek i zorganizować przyjazd na miejsce, gdzie miała przebywać

<p>pokrzywdzona a już w szczególności przekazanie telefonu komórkowego i nakazanie oczekiwania na kolejne telefoniczne instrukcje nakazuje z dystansem podejść do deklaracji oskarżonego o niewiedzy co do oszustwa Z. K..</p> <p>Zmienne i niekonsekwentne były również wyjaśnienia oskarżonego odnośnie okoliczności spotkania z nieustalonym mężczyzną i co do przyczyn, dla których przyjechał samochodem o sprzecznie podawanej marce.</p>		
Wniosek		
O uchylenie zaskarżonego wyroku do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji	# zasadny # częściowo zasadny X niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wobec uznania podniesionych przez obrońcę zarzutów obrazy przepisów postępowania za niezasadne, za oczywiście bezprzedmiotowy uznać należy zarzut błędu w ustaleniach faktycznych; ustalenia faktyczne, w tym te dotyczące zamiaru oskarżonego, są prawidłowe, o czym była mowa powyżej.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Poprawienie kwalifikacji prawnej czynu o uzupełnienie podstawy prawnej wymiaru orzeczonej kary za czyn zarzucony w punkcie II aktu oskarżenia o art. 14 par. 1 kk;

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
<p>Sąd I instancji uznał oskarżonego P. N. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie II aktu oskarżenia, stanowiącego występki z art. 13 par. 1 kk z art. 286 par. 1 kk, tj. usiłowania oszustwa.</p> <p>Na podstawie art. informacje o jednostce</p> <p>orzeczenia sądów</p> <p>tezy z piśmiennictwa</p> <p>komentarze praktyczne</p> <p>komentarze</p> <p>monografie</p> <p>wzory i zestawienia</p> <p>14 § 1 kk Sąd wymierza karę za usiłowanie w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa, zatem koniecznym stało się uzupełnienie podstawy skazania o art. 14 par. 1 kk .informacje o jednostce</p>	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Całość orzeczenia podlega utrzymaniu w mocy za wyjątkiem uzupełnienia podstawy prawnej wymiaru orzeczonej kary za czyn zarzucony w punkcie II aktu oskarżenia;</u>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Rozstrzygnięcie Sądu w zakresie czynu I i II jest prawidłowe, zarzuty niezasadne.	
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany

<i>W całości jak w punkcie 4 – okoliczności podlegające uwzględnieniu z urzędu</i>	
Zwięźle o powodach zmiany	
Jak w pkt 4.1.	

	<p>Wprawdzie apelacja nie podniosła dodatkowo zarzutu rażącej surowości wymierzonej oskarżonemu kary, jednak z uwagi na treść art. 447 par. 1 kpk Sąd Apelacyjny dokonał kontroli zaskarżonego wyroku także w zakresie uchybień z art. 438 pkt 4 kpk. Wymierzone przez Sąd I instancji kary jednostkowe i kara łączna 5 lat pozbawienia wolności oraz kara grzywny 150 stawek dziennych po 50 zł stawka nie można uznać za rażąco surową, zwłaszcza uwzględniając takie okoliczności jak postawa oskarżonego w toku postępowania czy charakter przypisanych mu przestępstw. Sąd I instancji prawidłowo odniósł się do okoliczności łagodzących i obciążających oraz celów kary. Prawidłowo ustalił wysokość korzyści uzyskanej z przestępstwa i przekonująco uzasadnił zastosowanie środka karnego w postaci przepadku korzyści uzyskanej z przestępstwa.</p>
6.	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
3.	<p>Orzeczenie w kwestii kosztów postępowania odwoławczego wydano na podstawie art. 626 par. 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 634 kpk a także przepisów art. 2 ust. 1, art. 3 ust. 1, art. 6 i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst. Jedn. Dz. U. 1983.49.223 i późn. zm.)</p>

7. <i>PODPIS</i>
Małgorzata Janicz
Beata Adamczyk Łabuda Ewa Jethon

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. P. N. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa Praga z dnia 17 sierpnia 2018 roku , sygn. akt V K 82/17		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana